Год. II Брой 2 Силистра, 21 февруарий 1931 3 лей Брой

Урежда редакционенъ комитетъ

Абонаментъ 150 лей за странство 300 лей Приематъ се обяв — ления —

ПРОБУДА

Отговоренъ редакторъ Н. Атанасовъ

Редакция и Администрация Печат. „ПРОГРЕСЪЛ" — СИЛИСТРА —

Redacţia şi Administr. Tip. „Progresul" Silistra

„PROBUDA" | Седмиченъ вестникъ за политика и обществени знания | Ziar Săptămânal

Общинитѣ и данъчното бреме

Общинитѣ сж най близкитѣ до народнитѣ маси учреждения, въ тѣхната уредба взематъ участие представители на сжщитѣ народни маси и се предполага, че тѣ трѣбва да бждатъ и най отзивчиви къмъ болкитѣ имъ. А болкитѣ на народнитѣ маси идватъ отъ стопанската криза, която бушува по всички посоки и прави живота имъ мжчно поносимъ. Правятъ се усилия отвсѣкждe да се намали влиянието на кризата върху помиръка на малоимотнитѣ маси, но резултатитѣ на тѣзи усилия сж такива, че вмѣсто да се почувствува облекчение, животътъ стана все по тежъкъ и страданията по мжчнопоносими.

Държавата намали своя разходенъ бюджетъ съ 20 на сто, почти съ сжщия процентъ се намалиха и чиновническитѣ заплати. Такива намаления направиха и окржжни съвети, и земледѣлчески камари, и общини. Но онова, което е забележително при тѣзи намаления, то е, че като се намалиха разходнитѣ бюджети, данъцитѣ останаха сжщитѣ, каквито бѣха преди години, когато кризата още не притискаше нито едно обществено съсловие. И държавата и окржзитѣ, и общинитѣ продължаватъ да събиратъ все сжщитѣ данъци. Ръководителитѣ на нашата Силистренска община говорятъ, и това си приписватъ въ голѣма заслуга, че намалили разходния бюджетъ съ нѣколко десетки хиляди лей, но не говорятъ за намаление на данъцитѣ. Напротивъ, сжществува тенденция да се увеличатъ известни данъци.

Въ последни дни общината е предприела провѣрка на облагането за пожарникари, за сметъ, вода данъкъ върху наемитѣ и др. По поводъ на тази провѣрка се прави шумъ и, както му е редъ, и партизанствува се. Фактитѣ, които даватъ нѣкой отъ ръководителитѣ на общината говорятъ, че съ общинскитѣ данъци се е партизанствувало, като всѣка управляваща партия е правила усилие и до нѣкждe е сполучвала, да прехвърли общинскитѣ данъци върху своитѣ политически противници. Сжщата тенденция проличава и днесъ въ нѣкой отъ ръководителитѣ на общината, като искатъ да запазятъ за себе си привилегията да плащатъ възможно най малко общински данъци. И конфликтитѣ на общинскитѣ провѣрочни комиси едвали не сж по вече съ привърженицитѣ на сега властвующата партия и то за стремежа имъ да бждатъ облекчени.

Като не отричаме нуждата отъ една провѣрка на общинскитѣ данъци съ цѣль да се изправятъ грешкитѣ на едно облагане, което е облагодетелствувало известни партизани, намираме за умѣстно да напомнимъ на провѣрочнитѣ комиси, че тѣ сж длъжни да направятъ всичко възможно и не изпадатъ въ сжщата грѣшка по отношение политическитѣ привърженици на сега властвующитѣ *общинари*. Но съ това не се изчерпва въпроса. Това което ще стане е, че ще се увеличатъ данъцитѣ на нѣкой, възможно и недостатъчно обложени до сега, но на маяцина ще се намалятъ данъцитѣ а съ това ще се увеличи и безъ това мжчнопоносимото данъчно бреме.

А общината има голѣмото задължение да улеснява помиръка на малоимотното население. Това ще стори, не като увеличава данъцитѣ, или като ги запазва въ размѣритѣ, каквито сж били въ изобилнитѣ години, но като решително реформира данъчното облагане практикувано до сега, и извърши едно справедливо разхвърляне на данъцитѣ, като малоимотнитѣ се облекчаватъ постепенно. Въ тѣзи моменти на върховни усилия, що правятъ всички, за да сжржатъ двата края, общината първа трѣбва да даде примѣръ, че е проникната отъ интереситѣ на народнитѣ маси и ще трѣбва да започне да съкратява разходитѣ си, а съ това и да намалява данъчнитѣ облагания. Общината трѣбва да стори това, защото е най близко до болкитѣ на народнитѣ маси и за това има върховното повеление да потърси начини да поефтинява живота, а не да се движи около онова което е било вчера.

ВЪ ГЕРМАНИЯ

Миналата седмица тамъ станаха две голѣми събития. Изложението на министра на външнитѣ работи. Съ него той откри разискването по външната политика на Германия, като засѣгна голѣмитѣ европейски въпроси въ връзка съ интереситѣ на Германия. Основнитѣ камъкъ за разрешенията имъ, подчерталъ той, е отношението между Франция и Германия. За това наложителенъ дългъ е да се приспособи къмъ промѣна на условията, които сж се доказали непоносими. Че това сж условията на Версайския договоръ и последвалитѣ го съглашения за приложението му се чете въ думитѣ му: „Не искаме щото нова Европа да бжде съградена върху основитѣ на най-тежката ни катастрофа".

Въпросътъ за обезоржжаването за него е пробитъ камъкъ за Общ. на Народитѣ. Той счита изработеното проекто съглашение за незадължително, иска истинско обезоржжаване и сжщитѣ гаранции за сигурность на Германия, каквито другитѣ държави предявяватъ за себе си.

Явилото се брожение за излизане на Германия отъ Общ. на Народитѣ той счита за пагубно, защото още не можe да се твърди че предявяванто на германскитѣ интереси въ Женева се е доказало за безцелно. Обаче, заявилъ той, небива да се вѣрва, че правителството ще реши оставането на Германия въ Общ. на Народитѣ каквито и да бждатъ въ бждаще решенията на Женева по важнитѣ за Германия въпроси.

Решителенъ привърженикъ на мирното разрешение на спорнитѣ въпроси, той иска за Германия добива-нето на моралната и материалната свобода на единакви основи, съ другитѣ народи, по пжтя на мира и съ решителното отхвърляне на каквато да е политическа авантюра.

Парламентарна криза. Отъ съставянето на настоящото правителство, което изобщо се проявява като правителство на мира, шовинистичнитѣ парламентарни групи: Националъ социалисти и германски националисти водятъ ожесточена борба за събарянето му. Тѣхнитѣ войствени и подстрекателни речи отъ парламентарната трибуна, освенъ че сж служили за подържане духа въ подръжницитѣ имъ и печелене нови привърженици, каквито икономическата криза всѣки день имъ дава, но сж допринесли твърде много за спъване истинското подобрение на отношенията между Германия и Франция.

Правителството съ подръжката на социалъ демократическата група, която брои 143 депутати, гласува промѣна въ правилника на райстага, съ които се отнема възможностьта за произнасяне отъ парламентарната трибуна на агитаторски и подстрекателни речи. Отнета имъ веднажъ възможностьта да продължатъ своята пропагандаторска дейность отъ парламентарната трибуна тѣ, напущатъ парламента съ намерението да продължатъ вънъ борбата за свалянето на правителството и разтурянето на райхстага. Депутатитѣ отъ националъ-социалистическата групировка, членове въ бюрото на райстага и разнитѣ комиси подаватъ оставка, което е доказателство, че тѣ не мислятъ да се върнатъ вече въ този райстагъ. Напущали сж всичко 148 депутати 107 нац. социалисти и 41 германски националисти.

Води се ожесточена борба между напусналата опозиция и правителството. Правителството е предприело обиски въ клубоветѣ и отдѣлни депутати, даже и арести. Опозицията заявява, че тя представлява истинска Германия и заплашва, че ще образува отдѣленъ райстагъ, който ще заседава въ Вайморъ.

Кризата въ лозарството

Лозарството, което съставлява единъ отъ същественитѣ помощни на нашия гражданинъ, не остана незасегнато отъ общата неволосимъ криза. Замата, която представлява сезона на най-голѣмата консумация въ вино, си отива, а винята въ голѣмата си часть стоятъ непродадени.

Кризата въ лозарското производство се дължи отъ една страна на голѣмото производство на вино, а отъ друга-на слабата консумация, която пъкъ е въ връзка съ безцѣнщата на земедѣлческитѣ произведения. И лозаритѣ, подобно на своитѣ събратя отъ другитѣ производства и съсловия, сж изправени предъ страшната неизвестность, която имъ носи утрешния день. Тѣхното безпокойствие и загриженость намиратъ оправдание още повече въ факта, че лозарската криза никого не интересува, никого не смущава освенъ онѣзи, които непосрѣдственно сж засегнати отъ нея. Правителството създава законо повозжение за отстранение кризата въ Земледѣлското производство. Това, безспорно е неговъ дългъ, но по отношение на лозарското производство, то нищо не ще стори. Кому тогава остава да се надѣватъ лозаритѣ? Никому други, освенъ, на себе си. Време е лозарското съсловие да се организира. Само организацията е коя, то ще избави лозаритѣ отъ унизителното положение, въ което ги поставе търговеца-кръчмаръ. Само организираната сила е въ състояние да се справи съ мжчнотиитѣ, които създава нестабилната стопанска система на днешното общество.

Нека малката Дания съ своитѣ безбройни много кооперации ни послужи за примѣръ.

Извѣстно е на всички, че преди нѣколко години бѣ се създала такава организация подъ името „Св. мѫченикъ Трифонъ.“

Тя, обаче, биде спъната въ своя животъ между другото и отъ обстоятелството, че въпроса за лозята не бѣ още разрешенъ. Сега, когато този е вече ликвидиранъ, наложителенъ дългъ на лозаритѣ е да подновятъ кооперацията и да осмислятъ живота ѝ. Врочемъ на работа лозаре!

Йор. Калчишковъ

Миръ и разоржжаване

Френската конфедрация на труда е издала единъ позивъ за миръ и разоржжаване. Позивътъ почва съ констатацията, че членъ 8 отъ пакта за Обществото на Народитѣ предписва формалното и *принудително* задължение за разоржжаване на всички държави, членове на Обществото на Народитѣ. Понятатъкъ продължава така: „За съжаление, известни правителства все още се опитватъ да се освободятъ отъ това задължение. Задача на пролетариата е да принуди тия упорити правителства да изпълнятъ поститѣ отъ тѣхъ задължение. Не се ли постигне най после, да бѫде провѣрено общото, едновременното и контролираното разоржжаване, ще бѫдатъ застрашени всички мирни усилия отъ последнитѣ десеть години и дѣлото на Обществото на Народитѣ ще бѫде разклатено. Едновременно съ борбата за разоржжаването трѣбва да се води и борба за демокрация. Защото безъ демокрация не сж мислими единъ международенъ контролъ за разоржжаването или наказанието за нарушаването на задължениията по самото разоржжаване.

Освенъ това, съществуването на диктатуритѣ въ Европа заплашва мира въ най висша степень. Борбата за миръ и разоржжаване — трѣбва, следователно, да се свърже съ борбата за демокрация.

Позивътъ е подписанъ отъ социал-демократическата партия, отъ радикалната партия, републиканско-социалистическата партия, лигата за правата на човѣка, националния съюзъ на бившитѣ участници въ войната и други съюзи.

За дълговетѣ на Европа къмъ Америка

Знайно е, че следъ свършване на свѣтовната война, държавитѣ *победителки* се задължиха да платятъ на Американскитѣ съединени държави на тѣрде високи цени всички услуги, които имъ сториха презъ време на войната. Наистина, държавитѣ победителки се постараха да прехвърлятъ тѣзи свои задължения върху победенитѣ държави подъ формата на репарации, но тѣ далечъ не сж достатъчни да попълнятъ неимовѣрно голѣмитѣ задължения на Европа къмъ Америка. И държавитѣ победителки, веднага следъ свършването на войната, се почувствуваха *притиснати* отъ тия задължения.

Усилията на държавитѣ победителки да плащатъ задълженията си къмъ Америка тури началото на свѣтовната *стопанска криза и* още тогава започнаха да се чуватъ гласове за намаление, или съвършеното премахване дълговетѣ отъ голѣмата война. Това искане се мо-

тивираше съ това, като се доказваше, че само така *ще може да* се съживи търговията и да се излѣзе отъ, свѣтовния стопански, застой. Тѣзи гласове се увеличаватъ все повече и ние привеждаме думитѣ на голѣмъ американски ученъ финансистъ, казани за въ полза на *премахването* на тѣзи задължения.

„Ние наложихме на старий континентъ едно непосилно бреме, като се опитахме да накараме Европа да ни плаща военнитѣ ни дългове. Заплащането на тѣзи дългове предизвика кризата, която бушува сега и ние първи почувствувахме тежкитѣ ѝ последици. Ние се мжчимъ да получимъ отъ Европа опредѣленитѣ ни суми въ пари. Като вършимъ това, губимъ двадесеть пѫти по вече, като правимъ пазаритѣ ѝ неспособни да купятъ нашитѣ произведения. Ако вървимъ така скоро ще ни остане единственото утешение, че ние най последни ще се *разоримъ*.

Разправятъ, че заемашитѣ пари трѣбва да се върнатъ, но не казватъ, чѣ тѣзи пари сж изхарчени въ Съединенитѣ Щати да се купува съ тѣхъ воененъ материалъ и по високи цени. Тѣзи цени дадоха голѣми печалби, върху които американското съкровище събра следующата му се часть за данъци. Забравили се сжщо, че паритѣ сж средство за воюване, че чрезъ тѣхъ се създаватъ броненосци, подводници и орждия.

Дошло е вече време да се ревизира това положение. Нѣма полза за единъ народъ да иска плащанията на военитѣ му вземания да става въ наличность, а да гу-

Речь, произнесена отъ г. Л. Бояджиевъ на редовното годишно събрание на Българското общество на 8 II 1931 г.

(Продължение и край)

Тази констатация за загубата на изконни и вещи учители не е а-полози на отживѣлото и старото. Не е желание да се прегради пѫтя на превъзходящи млади и жизнени сили за обнова и подобрение. Но за такова подобрение е необходимо искрено желание и честна мисъль. Когато, обаче, подъ лозунга за обнова и цензоване на учителския персоналъ се крие стремежа да се премахнатъ всички учители, които сж запазили доблесть и съзнание за своето достойнство, за да се вмъкнатъ въ училищата *верни служащи*, готови всѣкога да бѫдатъ въ услуга на тенденции, чужди на училищитѣ и културни интереси, мека ни бѫде позволено да вѣрваме, че високо прокламираните лозунги сж само параванъ.

Ако се взематъ подъ внимание машинациитѣ, съ помощта на които известни лица успѣха да проникнатъ въ Настоятелството, ще стане нѣкои какви замисли могатъ да се крияТ подъ този параванъ. Ще отбележа за сега само два факта. — Всички си спомнятъ съ прискърбие изкусно заплетената интрига преди три години между Театралната и Дамската секции.

Тия две грижи отъ Бълг. Община бѣха въ разгара на своята благотворна и хармонична дейность, когато едно лице задкулисно запали огъня на крамолитѣ и недоразумѣнията. Това лице, което по-рано се възмущаваше отъ формирането на Дамската секция, се присламчи тогава къмъ почтенитѣ дами, както тогава ги наричаше въ своя вестникъ, почна да имъ пѣе дитирамби и въ резултатъ биде избранъ за настоятель, благодарение на тѣхното благоволение. Този настоятель игра решителна роля въ всички пакостни мѣроприятия на Настоятелството.

Другиятъ фактъ е прѣсенъ. Той е сжщо предизборна маневра. За да привлекатъ на своя страна по вече гласоподаватели, часть отъ Настоятелитѣ съумѣха да заблудятъ гражданитѣ, че опозицията срещу тѣхъ е ржководена отъ Стефанъ Пешковъ и неговитѣ хора. По този начинъ всички политически и лични врагове на г-нъ Пешковъ побързаха да дадатъ прѣко или косвено подкрепата си на Настоятелството. Въ предстоящитѣ избори сж живо заинтересувани не само българи, но и чужденци, които чакатъ отъ тържеството на сегашното Настоятелство поражението на г-нъ Ст. Пешковъ и неговитѣ политически приятели.*

По отношение на гимназиалния персоналъ Настоятелството може да се поздрави съ успѣхъ. По малодушнитѣ, които не вѣрваха въ своитѣ сили и които искаха на всѣка цена да запазятъ мѣстата си, съ-

* Този пасажъ за втория фактъ не е произнесенъ отъ г. Л. Б. въ Общинския съветъ.

Годишното събрание на Дамската секция.

На 15 т. м. Дамската секция при Българското Общество държа своето годишно събрание. Даденъ бѣ отчетъ за дейностьта на секцията за миналата година, въ който за излишенъ пътъ се подчертаха голѣмитѣ грижи, що е причинило къмъ бедните дѣца — ученици при българскитѣ частни училища. Отчета бѣ удобренъ отъ събранието.

Председателката на секцията се почувствувала засегната отъ разсъжденията станали по нѣкой паричии разходи и си е подала оставката. Оставката ѝ е била приета мълчаливо отъ всички. Става изборъ за петь членки за настоятелството и три за контролната комисия. Имало две листи и както му е реда печели едната.

За станалия изборъ се прави протоколъ и подписва отъ двете страни и жените си разотиватъ примирени.

На следния день следъ обедъ се намиратъ грѣшки въ изборъ,

двадесеть пъти по вече въ индустрията и търговията. Не симпатии къмъ европейскитѣ ни длъжници, а добре разбранитѣ интереси, трѣбва да ни посочатъ пътя къмъ премахване на военнитѣ дългове.

Още въ 1926 година почтенния американски ученъ е предупреждавалъ, че плащането на военнитѣ дългове ще има лоши стопански последици. Той и днесъ прави същото, но американскиятъ сенатъ, който е властенъ да ревизира или унищожи военнитѣ дългове, е билъ най малко наклоненъ и тогава и сега да стори това.

правятъ се контестации и бившата председателка бави, подъ разни мотиви, да даде книжата. На петия денъ се появява протоколъ за годишното събрание, въ който е вписано, че не е била приета оставката на председателката. Факта, че двете страни гласуватъ по за петь членки, а не за четире, колкото излизатъ отъ настоятелството споредъ устава, говори твърде красноречиво, че оставката е приета.

Около това се шуми отъ много мѣста, пращатъ се закани, че ще се образува нова секция при обществото, като че ли тази не е при него. Внесенъ е бацилътъ на разединението, раздухватъ се съзнателно вражди отъ хора, които съ това даватъ излишни доказателства, че не имъ е много присърце българскитѣ културни организации.

И избранитѣ за настоятелки на секцията, и пропадналитѣ сж добри и дейни членки на секцията и заслужаватъ високитѣ симпатии на всички, които искрено милѣятъ за дѣлото. При хубавата и полезна работа, която секцията е вършила вече редъ години при пълно разбирателство между всички членки, ще трѣбва и сега да проявятъ пълната си солидарность и не се подадатъ на чужди внушения, да понесатъ склопото си дѣло съ собственитѣ си ръце и свой умъ. Здравия майчинъ инстинктъ ще имъ покаже въ кой пътъ ще трѣбва да го водятъ. Нека следватъ тези пътъ и бѫдатъ увѣрени, че ще имать адмирацията на всички честно мислящи граждани.

Съобщение

Отъ 15 февруарий т. г. отворихъ собствена аптека подъ фирмата:

„ПОПУЛЯРНА АПТЕКА“;

на улица Парижъ № 2 до магазина на **Слави Тошевъ.**

съ почитание:

Йорданъ Йордановъ

— АПТЕКАРЪ — Силистра

3—3

Изъ живота на селянитѣ въ ДАНИЯ

Дания е малка страна, която се намира при твърде неблагоприятни климатически условия за земедѣлие и скотовъдство, и все пакъ тамъ сж достигнали най голѣмъ напредъкъ въ това отношение. Това дължатъ дължатъ на непрекъснатъ трудъ и голѣма пресмѣтливость. Като земедѣлска страна Дания държи първо мѣсто въ свѣта по добивъ отъ декаръ и преди години тя е вписала своитѣ храни на свѣтовния пазаръ, но не е могла да има успѣхъ. Многото храни, що идвали отъ Америка и Русия, се предлагали на твърде ниски цени, та датчанина не е могълъ да покрие дори разходитѣ си по преноса на храните. Това го е накарало на време да потърси свои пояснения въ друга посока и го намира.

Водачитѣ на този народъ разбрали, че единствения изходъ за спасението на датчанина е въ скотовъдството и птицевъдството, тъй като животинскитѣ продукти се търсятъ винаги на свѣтовния пазаръ и се плащатъ най добре. Тогава въ Дания започнатъ усилено да работятъ за подобрение на мѣстната порода крави и работата бързо тръгва напредъ. Произвежда се значително количество масло, което се цени добре на свѣтовния пазаръ и труда се плаща много по добре отколкото въ земедѣлието.

Съ развитието на краварството се появява и свиневъдството, тъй като млѣкото, отъ което е извлечено маслото може най добре да послужи за отхранване и гоене на свине и за изхранване на телета.

Съ развитието на скотовъдството започна да се подобрява и земедѣлието, защото тѣзи два клона сж тѣсно свързани единъ съ други. За произведенитѣ храни не се търси вече външенъ пазаръ, но тѣ се изсерятъ въ самата страна и чрезъ животнитѣ се превръщатъ въ скъпи продукти.

Въ Дания и сега се работи за подобрение на краварството и свиневъдството, макаръ че тя държи първо мѣсто въ свѣта по разумното отглеждане на животнитѣ. Успѣхитѣ си въ това отношение датчанитѣ дължатъ и на голѣмата си пресмѣтливость.

Нѣма работа, която той да започне безъ моливъ и тетрадка и записва и най дребнитѣ разходи.

Стопанинъ, при когото съмъ на практика, сега има петь годѣми свини за разпродъ. Всѣка една дава по 10—12 малки, така че той има винаги по 50—60 прасета на отхрана. Въ месеца той угоява по

мѣха да се приспособятъ къмъ новитѣ вѣяния, удивяла всички съ своето Salto mortale, намѣриха случай да демонстрират своята сервилность и по този начинъ минаха къмъ параграфа на „цензованитѣ“. — Една категория отъ новопазначенитѣ трѣваше да отговорятъ на известни условия Всички разбраха, че се държи смѣтка за дѣйствията несъобразни съ вкусоветѣ на отмъстителнитѣ чорбаджии.

Останаха, сбаче, въпрѣки всички усилия, още нѣколко неблагоразумни, които забравиха мждростьта на подлецитѣ, че преклонената главичка остра сабя не я сече. За пречистването на тия неудобни учители трѣбваше да се употрѣбятъ средства, каквито бѣха прѣсѣщи на известни настоятели, които обичаха да се рекомандуватъ като „експоненти„ на „платформи“ и лозунги— паразити.

Отъ единъ чисто училищенъ въпросъ, настоятели създадоха орѫжие за борба. Изключването на двама ученика амбицира тѣй силно известни лица отъ Нестоятелството, че последнитѣ не се поколебаха да възбудятъ и насърчатъ недоволство въ известни срѣди, да събератъ грижливо клеветитѣ на улицата противъ анкетната комисия и да ги регистрират като факти. Една силна и организаторска ръка боравѣше съ дивно изкуство, като събираше подписи на подведени граждани, като редактираше обвинения отъ страна на чужди и наши учители все противъ Анкетната комисия и дирекцията. И тия обвинения, подъ формата на междугражданска подписка доклади, заявления и анкети, останаха тайна за обвиненитѣ учители и директоръ, въпрѣки че бидоха поискани отъ заинтересованитѣ за сведение. Настоятелството и до днесъ не отправи открито и официално нито едно обвинение срещу наклеветенитѣ учители.

Справедливостьта го изисква да заяви, че голѣмъ дѣлъ отъ грѣха за създаденото критическо положение въ Българската Община имать и онія граждани, които, недоволни отъ Настоятелството, стоятъ настрана и гледатъ апатично на развиващитѣ се събития, като се ограничаватъ съ голи съжаления, казвайки—„не отиваме на добре“, скоро ще си затворимъ сами училището.“ Настѫпва едно очакване само при наближаването на изборитѣ, следъ които всѣки се отдава на своитѣ грижи. Апатията е също така благоприятна почва за културата на лошитѣ ферменти. Кждe бѣхте вие, господа опозиционери, когато се откри хайката противъ учителитѣ, когато се фабрикуваха уволненитѣ клевети? Въ други градове устройватъ юбилейни празнества на своитѣ стари учители, а вие ги оставихте да станатъ гавра на демагогията и на уличната партизанщина!

Но, други съграждани и съграждани, ние не се сърдимъ нито Вамъ за вашата убийствена апатия, защото познаваме житейскитѣ граѳи, които на тронитѣ, като дори на очия господа настоятели, които действуватъ срещу насъ, само защото искрено вѣруатъ, че ние изпълняваме вашия. Уви! днесъ демогогията, клеветата и интригата сж тѣй могѫщи, че успѣха да направятъ отъ лъжата истина, отъ мрака ореолъ отъ калта идолъ.

Банка за интернационаленъ Земледѣлчески кредитъ

Специаленъ комитетъ при обществото на Народитѣ, е възприелъ идеята за образуване на интернационална банка за земледѣлски кредитъ.

Повикъ за образуване на такава една институция бѣ даденъ презъ месецъ октомврий 1930, когато земледѣлческитѣ страни отъ Балканския Полуостровъ и тия отъ срѣдна Европа се бѣха събрали на една конференция въ Варшава.

Поради досегашната система практикувана въ тия държави на кредитиране на земледѣлцитѣ производителитѣ сѫ въ противовесъ съ самото производство и задълженията се увеличавали несъобразно съ производството, участвующитѣ въ конференцията, въ решенията сѫ взели такъвъ, се отнасяли къмъ Обществото на Народитѣ въ Женева за намиране на [евтенъ кредитъ за земледѣлческитѣ страни—производителки.

Статистиката сѫ очевѣщи, тѣ показватъ че задълженията на земледѣлцитѣ въ България сѫ 41 мил. долара, въ Унгария 245, въ Литва 49, въ Полша 251, въ Румъния 240, въ Югославия 733, а въ Естландия 25, или всичко задълженията възлизатъ на огромната цифра 1,582 мил. долара. (1 доларъ = 168 лей).

Тия задължения, пресмѣтнати на хект. се падатъ: за България 10.97 долара, 8.12 за Естландия, 53.77 за Унгария; 14.71 за Литва; 10.24 за Полша; 14.02 за Румъния и 59.00 за Югославия.

Не малка роль за увеличение на тия задължения е играла и лихвата въ тия земледѣлчески страни, лихва, която фактически е съсипала самитѣ земледѣлци.

Въ България тя се е движила 10—12 на сто въ държавнитѣ банки, а при частнитѣ между 15—20 на сто.

Въ Естония 2—4—6 на сто, 90 на сто отъ задълженията сѫ съ горната лихва, а 10 на сто — сѫ съ 12—13 на сто лихва.

Въ Унгария—7—7½ на сто краткосрочнитѣ заеми, а дългосрочнитѣ 7—12 на сто.

Въ Литва, при Държавната Землед. Банка, на краткосрочнитѣ вземи се е пресмѣтало 4—6 на сто, а на дългосрочнитѣ 5—8 на сто.

Въ Полша, както при държавнитѣ тъй и при частнитѣ се е пресмѣтало 10—11 на сто.

Въ Югославия лихвата се е опредѣлила споредъ мѣстностьта; въ нѣкой провинции се е движила отъ 6—9 на сто, а въ други до 50 на сто.

Когато въ Румъния вдирѣ земледѣлци сѫ били предотвратени отъ финансовата институция „Кредитулъ Фунчеаръ Рурал" съ 5—12 на сто, частнитѣ банки пакъ — съ 12—15 на сто плюсъ тримесечната комисионъ отъ 1—3 на сто, а частни лица сѫ взимали до 30—40 на сто.

Вѣрва се, че съ създаване на тая нова институция; ще се премахнатъ ония безчовѣшки лихви за земледѣлеца—производитель.

8—10 прасета, които продава когато достигатъ до 100 кгр. живо тегло, на около 140 крони, пресмѣтнати въ наши пари, правятъ по вече отъ 4000 лей. Моятъ стопанинъ добива доста голѣмъ доходъ отъ свиневъдството, но за това пакъ полага голѣмъ трудъ и умение. Най първо той винаги спазва точни правила при храненото на свинетѣ. За храненето на свинетѣ, той има точно опредѣлени часове, които спазва съ най голѣма строгость. Той дава храна въ 6 часа сутринь, 12 ч. по обѣдъ и 6 вечеръ. Неправенето да време животното, налъчва много голѣмо количество киселина и стомашенъ сокъ, което е въ голѣма вреда на него. Водата съ която се пои е винаги чиста и студена; сждоветѣ въ които се храни сѫ чисти, а за помѣщението (кочината) се полагатъ извънредни грижи да бѫде винаги чисто.

Храната на свинятѣ не е винаги еднообразна. Тя се мени често да се приготовлява и смесена храна, която се привиква къмъ вкуса на свинята. Споредъ възрастьта на свинятѣ се дава и количеството на храната. Въобще изхранването на свинятѣ е доста сложна работа и за него ще съобщимъ допълнително.

МЛАДЕНЪ РАБАДЖЕВЪ
Гаврилъ, Дакия
Отъ сп. „ЗЕМЛЕДѢЛИЕ"

Бележки и отзиви

Администраторъ на вестникътъ ни е Петъръ Добревъ. Само той има право да събира абонаментъ, както за текущата година, тъй и недоборитѣ отъ миналата год. Абонамента се събира само срещу редовни печати квитанции; никой да не плаща абонаментъ безъ квитанция. Умоляватъ се абонатитѣ ни да имать пълна вѣра въ новия ни администраторъ Петъръ Добревъ.

с. Голѣма Кайнарджа

Въ миналия брой на вестника съобщихме, че е станала нередовность при избора за председатель на учащото настоятелство, като билъ избранъ Т. Гацовъ, за такъвъ. Длъжимъ да направимъ по това съобщение следната поправка. Отъ избора не е билъ отстраненъ нито единъ настоятелъ и за председатель е билъ избранъ Игнатъ Мичевъ, който билъ и членъ на настоятелството.

По членството на обществото

По поводъ съобщението въ миналия брой на вестника, че сѫ допуснати въ общото събрание на обществото и до гласуване хора, които не сѫ изпълнили изискванията на устава единъ отъ видните настоятели и адвокатъ е възмущавалъ това съ устава на нѣкаква секция и за това случай не билъ единиченъ, както ние съобщихме. Не ние ще учимъ г-на адвоката какъ се урежда българското общество, но длъжимъ да му напомнимъ, че измежду членовете отъ него теория за да извади нарушенията на устава, за да се спечели изборъ, водятъ къмъ рушение моралния авторитетъ на обществото и окончателното му компрометиране въ очитѣ на добритѣ и честомислящи граждани.

Нека се знае, че българското общество се урежда по своя уставъ и само неговитѣ постановления сѫ задължителни за всички, а уставитѣ на секциитѣ само за тѣхъ. Членоветѣ: 3, 4, 5 и 6 отъ устава на обществото опредѣлятъ точно правото на членство въ него и тѣхното неспазване е нарушение на устава, което не може съ нищо да се извини, освенъ съ намѣрението по скоро да се разруши едно дѣло, което не е отъ особено значение за партийнитѣ цели на нѣкой настоятель.

За постаналото протестно събрание

За 15 т. м. се свикваше протестно събрание противъ новитѣ „облагания, които е предприела общината. Инициативата за това събрание имала общинска съветница, която сѫ участвували въ заседанията на общинския съветъ, въ който се е решило да стане това облагане. Напротивъ, малко комично положение, но твърде характерно за нашитѣ общински учреждения, които участвуватъ въ решения, последствията на които не виждатъ.

Събранието не се състоя, защото стопанина на салона, където трѣбваше да стане то, внезапно изчезналъ отъ града, като не оставилъ и ключъ. Явно е по чае искане е станало това изчезване.

Дълго предъ входа на салона стоя доста внушителна група граждани, дошли да присъединятъ протеста си къмъ общия протестъ противъ непосилнитѣ имъ данъци.

Гражданитѣ сѫ станали твърде чувствителни къмъ онова, което се замисляло и върши за тѣхна смѣтка. Това показва, че не бива и не може по вече да се поставя на изпитание тѣхното търпение по отношение на данъчнитѣ облагания, (отъ където и да ставатъ тѣ).

* **

Мълви се, че единъ членъ отъ Настоятелството, нѣколко дена преди годишното събрание, е отстъпилъ наема за вдаването си за времето отъ 1 Мартъ т. г. до 31 Августъ, за въ полза на касата на обществото.

По искане на самия дарителъ, сѫтая сума сѫ били платени членскитѣ вноски на членоветѣ отъ театралната и библиотечна секция.

Ние поздравяваме смелия дарителъ и сме увѣрени, че примѣра му ще бѫде последванъ и отъ други года предатора отъ Настоятелството.

Постоянния комитетъ на земледѣлскитѣ държави заседава

Делегатитѣ на България, Унгария, Латония, Полша, Румъния, Чехословакия и Югославия, членове на постоянния комитетъ за икономическо сътрудничество, заседаваха отъ 16 до 18 февруарий въ Букурещъ.

Поради изработването на проектъ правилника за работата на комитета и земледѣлската конференция, той се е занимавалъ и съ следното:

1) Изработенъ е проектъ за всестранна спогодба за транзита на животнитѣ и животинскитѣ произведения.

2) Решили сѫ представителитѣ на държавнитѣ членове, които ще се представляватъ въ житната конференция, която ще заседава на 2 мартъ въ Римъ, да се събератъ предварително на 24 мартъ и опредѣлятъ поведението, което трѣбва да държатъ по въпроситѣ, които ги интересуватъ като експортаторки на жито.

3) Препоръчва общо действие на конференцията между държавитѣ износителки на храни и земледѣлскитѣ държави, които е свикана отъ секретаря на Общ. на Народитѣ въ Парижъ за 22 февруарий.

4) Да се продължи дейностьта за възпрепятване на предпочитателното внасяне на храни отъ Европейскитѣ земледѣлски държави на европейскитѣ пазари.

с. Алфатаръ

На 20 т. м. Стоянъ Костовъ отъ с. Алфатаръ потегля рано съ жена си и една нейна другарка за града по едно дѣло, което отъ две години водѣлъ противъ колониста отъ същото село Коста Янку за нанесенъ му побой, отъ който загубилъ едното си око. Едва що пристига на края на селото, предъ каруцата му се изпречватъ смѣщитѣ побойникъ Коста Янку съ двама още другари. Единиятъ отъ тѣхъ задига юмрукъ, а другитѣ двама нападатъ безпомощния селянинъ и почнали да му нанасятъ безчовѣчни удари съ тояги по главата докато го обалѣли въ кръвь. Благодарение писъка на жената и виковетѣ за помощь, побойницитѣ оставятъ жертвата си и изчезватъ. Обалѣлиятъ въ кърви селянинъ пристига въ града и се явява въ съда, но дѣлото му се отложило по неявяване на обвиняемитѣ—вѣрно, за тѣхъ дѣлото се оправдаючи съ нанесения побой на края на селото! Нека се забележи, че 2—3 дни преди това, смѣщиятъ тоя колонистъ е поискалъ отъ Стоянъ Костовъ да прекрати дѣлото и го е заплашилъ, че ако не стори това, ще му скѫси живота.

Изглежда, че за новитѣ ни съжители - колонисти най - ефикасното срѣдство за разправия е боя. Иде, тогава и нашай, че тѣ не сѫ хора на високата култура!

До кога ще се оставятъ тия гадеви чеда да нарушаватъ реда и спокойствието въ нашия край?

Нѣма ли власть, която да ги *обуздае*?